

HEIN VAN BUUREN (54)

Relatie: Latrelatie met Brigit Sweers

Kinderen: Rick (28) en Linda (26)

Werk: Shift Supervisor bij AkzoNobel

‘Het is alsof je een doodsbericht krijgt’

‘Als je kanker hebt, weet je dat je aan de verkeerde kant van de streep staat. Maar ik dacht: ik sta wel heel erg aan de verkeerde kant.’ Hein van Buuren bezoekt zijn huisarts vanwege knieklachten. Niet veel later hoort hij zijn diagnose: schildklierkanker met uitzaaiingen.

TEKST: MARIT MOL BEELD: BRIGIT SWEERS

‘**D**e radioloog zei tegen mij dat hij ging overleggen en snel terug zou zijn, maar hij bleef weg. Toen hij terugkwam vertelde hij dat ik de uitslag snel zou krijgen. Aan de manier waarop hij dat zei hoorde ik dat er iets aan de hand was.’ Tot die tijd dacht Hein nog niet aan iets ernstigs. Hij staat op dat moment midden in het leven. Hij heeft een fijne relatie, kinderen en werkt al jaren met veel plezier bij AkzoNobel. In zijn vrije tijd crost hij op zijn motor.

Opgezette lymfeklieren

Hein bezoekt zijn huisarts, omdat hij last heeft van zijn knie, een oude blessure die opnieuw opspeelt. ‘De huisarts liet mij mijn verhaal doen, maar zei vervolgens: Ik kijk niet naar jouw knie maar naar de lymfeklieren in jouw nek. Mijn hals was al een tijdje opgezwollen, maar ik weet dit aan de longaandoening sarcoïdose waar ik aan lijd,’ vertelt Hein. De huisarts twijfelt hieraan en stuurt hem naar het ziekenhuis voor een foto.

Heins gevoel na zijn bezoek aan de radioloog blijkt te kloppen. De huisarts belt een dag later dat er iets gevonden is in zijn schildklier en dat hij meteen naar het zie-

kenhuis moet. Daar wordt hij uitgebreid onderzocht. Bij zowel schildklierkanker als sarcoïdose krijgt de patiënt last van opgezette lymfeklieren in de nek en borst, en afwijkingen in de longen. Daarom waren meerdere onderzoeken nodig om de juiste diagnose te kunnen stellen. Het blijkt schildklierkanker te zijn in een mate die ze in het Rijnstate ziekenhuis in Arnhem niet eerder zagen. ‘Ik had liever dat ze niet gezegd hadden dat het er zo heftig uit zag. Als een dokter dat tegen je zegt is het alsof je een doodsbericht krijgt,’ aldus Hein.

Verkeerde kant van de streep

Tot die tijd maakten Hein en zijn vriendin nog plannen voor zijn vijftigste verjaardag dat jaar. Tot een feest is het nooit gekomen. ‘Ik dacht laten we maar geen feestje geven. Als ik de dokter hoor, weet ik überhaupt niet of ik het einde van het jaar haal.’ De eerste weken na de diagnose zijn mentaal zwaar. ‘Als je kanker hebt, weet je dat je aan de verkeerde kant van de streep staat. Toen de dokter zei dat het ernstig was, dacht ik: ik sta wel heel erg aan de verkeerde kant. Je denkt niet meteen ik ga dood, maar je associeert kanker wel met de dood.’ De positieve gedachten overheersten echter bij Hein. ‘Ik heb een grote drive in alles. In dit geval om →

Ik had liever dat ze niet gezegd hadden dat het er zo heftig uit zag'

Ook je verhaal vertellen in Schild? Mail ons!
redactie@schildklier.nl

de behandelingen te ondergaan en om beter te worden. Hoe zwaar de operaties en kuren ook zouden zijn.'

Intensief

In de tweeënhalve jaar die volgen worden alle registers opengetrokken. Hein krijgt drie operaties, waarbij de artsen zijn schildklier verwijderen, net als de lymfeklieren die vol kanker zitten. Omdat hij geen schildklier meer heeft, start hij met het slikken van Thyrax. Ook krijgt Hein tot vier keer toe een behandeling met radioactief jodium.

Het is een intensieve periode waarin Hein aan den lijve ondervindt hoe belangrijk de schildklier is voor het lichaam. 'Je krijgt respect voor het vernuft van je lichaam. Voor elke jodiumkuur moest ik stoppen met mijn schildkliermedicatie. Je voelt je lichaam dan letterlijk inkakken. Het denken gaat steeds moeizamer, je wordt lusteloos en je hebt geen fut. Je bent geestelijk even helemaal van slag.'

Hein gaat aan het werk wanneer hij kan. 'Ik wilde niet thuis zitten.' Zodra de Thyrax werkt, pakt Hein zijn oude functie weer op. Eerst parttime, maar vrij snel weer fulltime totdat hij opnieuw behandeld moet worden. 'Het was doorbijten, maar mijn collega's en werkgever waren heel begripvol. Dat was zo fijn!' Ook familie en vrienden leven met Hein mee. 'Hartverwarmend was alle aandacht die ik kreeg.'

Verdacht

De behandelingen slaan aan. 'Er werden geen kwaadaardige cellen meer gemeten, maar genezen was ik niet. In mijn borst bleek nog iets verdachts te zitten.' De artsen in het Rijnstate Ziekenhuis komen er niet achter wat dit is en verwijzen Hein door naar het Radboudumc voor een second opinion. Een beslissing waar Hein vol lof over spreekt: 'Ik stond als patiënt echt centraal. De dokters deden wat het beste was voor mij.'

Tot op de dag van vandaag staat Hein onder controle in het Radboudumc. Ook hier weten ze niet wat er in de borst van Hein zit. 'Zolang het stabiel blijft, hoef ik niet behandeld te worden. Wel moet ik iedere zes maanden op controle.' Zo'n controle brengt altijd spanning met zich mee. 'Tets wat rustig is, kan onrustig worden. En als het terugkomt weet je niet in welke mate.' Op dit moment gaat het goed met Hein. De laatste uitslag was positief en van het verdachte plekje in zijn borst heeft hij geen last.

Grote impact

Nu de rust is wedergekeerd, beseft Hein hoe heftig afgelopen jaren waren. 'Het heeft veel impact gehad op mijn leven, zowel fysiek als mentaal. Ik moet elke dag zorgen dat ik genoeg energie heb. Mijn lichaam heeft een beperking en ik moet mij hiernaar schikken. Hierdoor is mijn leven saaier geworden, maar dit frustrereert mij niet. Het is gewoon zoals het is. Als je zo ziek wordt, leer je relativiseren. Wel is de onbevangenheid in mijn leven weg. Er is altijd een stemmetje in mijn hoofd dat zegt: Juich niet te vroeg, er zit nog iets in je lichaam. Gelukkig wordt dit minder naarmate de situatie langer stabiel blijft.'

Meer genieten

Hein geniet van het leven en heeft vertrouwen in de toekomst. Op zijn werk heeft hij promotie gemaakt en hij maakt weer tochtjes op zijn motor. Samen met zijn vriendin gaat hij regelmatig op vakantie. 'Berouw komt na de zonde zeggen ze weleens. Tijdens mijn behandelingen besepte ik dat we vaker van het leven moeten genieten.'

En hoe het nu met zijn knie gaat? Die is niet meer behandeld. 'Ik heb de afgelopen jaren zoveel in het ziekenhuis gelegen. Ik vind het wel goed zo.'